

İÇTİHAT

Senelik abona (hariç) D. 4
« « (dahil) 500
6 Aylık « (dahil) 260

HAFTALIK FİKİR VE SAN'AT
MECMUASI

Tarihi tesis: 1904
24üncü sene. No. 278-2
18 Temmuz 1929

Nesir :

KADIN KOKUSU

İri ve cins bin köpek gibi, bu kokuyu nerde olsa tanıyorum. Zannedersem biraz içimde olacak; belki de kanımla beraber akıyor.

Onu duyduğum zaman, beynimde ve içimde bir tasfiye aletinin, ondan gayrı bütün düşüncelerimi, yeislerimi, kederlerimi yavaş yavaş emdiğini, ve artık bir safra haline gelen bütün bu şeylerin benden dışarı alındığını anlıyorum. İçim birden bire genişliyor; vücudum beyaz bir tüy kadar hafifliyor, ve sanki uzun bir hastalığın nekahat devrine giriyorum. Lâkin bu koku, yalnız, onu getiren mahlûkun şefaf tenninde değil, söylediğim gibi, birazda içimdedir. Fakat içimde değil de, bir galatî hîs olarak böyle duyuyorum. Belki de, başım uzun müddet, o kokuyu getiren mahlûklardan birinin sinesinde yattığı, ve dizlerinde uyuduğu için olacak.

Hiç bir zaman doyamadığım bu harikulâde leziz şeyi, bütün hararetile beraber dilimin ucunda hissettirenlerin, biliyorum ki, tenlerinde ayrı ayrı ve hepsinin kendine mahsus bir çeşisi ve rayıhası vardır.

İşte, bir vapurun üskatında oturuyorsunuz. Mütemadiyen görmeğe alıştığınız bu dağlar, tepeler, sahiller, deniz günün muhtelif zamanlarında muhtelif gölgeler ve renkler almasına rağmen, hernedenşe, sizi hiç alâkadar etmiyor; gözleriniz o gölgeler ve renklerde olduğu halde, zihniniz bami başka ve deruni bir âlem içindedir. Fakat birden bire, o hür ve serazat deniz rüzgarının önüne katılmış öyle bir koku duyuyorsunuz ki, ıhlamur ağaçlarının sizi adeta

uçuracak, yükseltecek kadar içinize dolmuş olan hafif kokusu zannediyor sunuz. Ve gözlerinizi kapayıp tekrar açtığınız vakit kendinizi, bütün mahlûkatı ince ve şeffaf kanatlarla havada uçan bam başka bir âlemde, bam başka, hayali bir âlemde bulacaksınız gibi.

Bu, bir kadın kokusudur. Yahut, sıcak bir yaz günü yenilen Limonlu ve Portakallı bir döndürmanın diliniz ucuna bıraktığı, tatlı, ruzgârlı, serin rayiha içindesiniz. Sanki, uzun senelerden beri rütubetli bir mahzende havasız kalmış olan siz, yıkılan bir duvarla beraber, birden bire, hasretini çektiğiniz bir dağ havasına kavuştunuz; ve, bu havaya alışmamış olan ciğerleriniz, tahammül edemeyeceği bir inbisat içinde kaldı. Fakat, işte yavaş yavaş alışıyorsunuz.

Duyduğunuz koku, cildinizin üstünden sakın bir akışla geçiyor, ve nihayet denize girmiş kadar ferahladınız.

Bu, bu da bir kadın kokusu...

Bununla beraber, her kadın kokusu, bir ıhlamur ağacının altında yatılmış kadar hafif, bir döndürmanın diliniz ucuna bıraktığı lezzet kadar serin, bir yaz günü Portakal bahçelerinden geçilmiş kadar ılık değildir. Hafif, serin, ılık kokular, daha ziyade kış güneşlerine benzer. O güneş, sınısıcak bir ziyala nasıl yakmaz, sadece ısıtır, hafif, serin ve ılık kokular da, cildimizden sabah rüzgârlarının sükûnı geç, ve içinizde yalnız yıkanmış gibi bir hal bırakırlar..

Lâkin ben, asıl kadın kokusunu, hiç bir zaman bu rayihalar içinde bulmuyorum. Asıl kadın kokusu, daha ziyade ıtır ve afyonludur. Vücudü-

nün bütün teşekkülâtı ile beraber olgun bir hale gelmiş kadının şeffaf teninde duyduğumuz koku serin, hafif ve ılık olamaz. O, cildimizin bütün mesamelerinden kanımızı ve ciğerlerimizi yakarak geçer ve beynimizin içinde, büyük ve demir bir kapının birden bire kapandığını, kulaklarımızda, kapanan demir bir kapının ağır, uzun akislerini duyarız. Ve sonra, bu kokunun içinde hurdahaş olan damarlarımız, bizden ayrı gibi, yavaş yavaş ve iniltile atar. Sanki, camları ve perdeleri sımsıkı kapamış bir oda içinde alev alev yanan kızıl bir karanfilin buharını teneffüs ediyormuşuz gibi.

Daha sonra, bu mahlûklardan her birinin kendilerine mahsus ayrı ayrı birer çeşni ve rayıhası olmakla beraber vücutlarının muhtelif yerlerinde de gene ayrı ayrı bir çeşni ve rayıha vardır. Meselâ, tabii kıvıllıktaki bir dil ucunun verdiği o lüzucelli ve ağdalı ıtır; hiç bir zaman göğsün vereceği kokuya benzermediği gibi, bir omuz başında teneffüs edeceğiniz rayıhayı da, hiç bir zaman dudaklarda bulamazsınız.

Genç bir kız, yahut genç bir kadın dilinin ucunda duyduğunuz koku, madde ve usare haline gelmiştir ki, ancak emilir. Ve dilinizin ucunda, harareti günlerce devam edecek olan bu şeyle baygın, ezik ve hurdehaş kalırsınız.

Penbe bir dil ucunun tatlı ve lüzucelli kokusu bir fondonun vereceği lezzet gibidir; ve kokuların en giranbahasıdır.

Bütün bunlardan başka, kadının o harikulâde leziz kokusunu, ancak uyuduğu zaman duyabilirsiniz. Öyle zan-

Sone

Ölüm, bir anne gibi bize açınca kucak,
Bir tek vücut olacak kederim de yasın da.
Ben bugün su ararken elinin azasında,
O akşam sıcak kanın kanıma karışacak.

Elhram kadar ömrümüz üstümüzde bir kapak,
Göğsümüz taş olurken bir aşkın mumyasında,
Toprağın perde perde açılan dünyasında
Uyulmak, asırlarca hiç nefessiz uyumak.

Böyle çekmek isterken seni yerin dibine,
Bir sihirbaz zevkile kalbim çarpar da yine,
İğrenerek iterim alevlenen etini.

Bakışlarım derini sıyrıp birer birer,
Büsbütün benim olan bir vücut diye sever,
Çıplak kafa tasınla, beyaz iskeletini..

Ziya Osman

nediyorum ki, şeffaf teninin altında, kadının kendisine mahsus rayıhayı neşreden hüceyreler, bu kokuyu, ancak uyuduğu dakikalarda yapmaya başlıyorlar; ve o zamandır ki, bu koku, kaynatıldığı suyundan süzülerek güneşe bırakılmış Sarı bir gül rayıhası kadar taze ve kuvvetli bir çeşni veriyor.

Ben, bu kokuların içinde ölmek istiyorum. Bu kokuların içinde, onların bütün hafiflik, serinlik, ılıklik ve hararetlerini, cildinin bütün mesamelerinden kanıma ve ciğerlerime geçirerek, yavaş yavaş, ölmek ve gitmek istiyorum.

Eğer beni, gelecek bir zaman içinde- şimdi onlarla beraber yaşadığım bu topraklardan uzak ve öcra denizlere nefyederlense, sevdiklerim, küçük mahfazalar içinde bana yalnız bu kokudan getirsinler; yalnız bu kokudan ve yalnızların kokusundan.

Kenan Hulûsi